

Europa, dels fordi afstandene i Danmark næppe kan begrunde differentierede priser.

Det anbefales derfor, at opretholde det nuværende system med enhedstakster for de befordringspligtige tjenester.

En fuldstændig liberalisering af postområdet vil på længere sigt kunne aktualisere spørgsmålet om en fortsat opretholdelse af princippet.

9.3.1.2. Regulering af takststigninger på breve - prisloftsmodellen

Udviklingen i priserne på eneretsområdet er underlagt regulering i form af en prisloftsmodel, som sætter en overgrænse for de årlige stigninger i taksterne. Prisloftsmodellen er en reguleringsmekanisme, hvis formål er at sikre brugerne mod vilkårlige forhøjelser af priserne på de posttjenester, som kun tilbydes af én leverandør.

I sin nuværende form indeholder modellen et krav om fortsat effektivisering i Post Danmark, idet prisstigningerne højst kan svare til udviklingen i det valgte indeks (forbrugerprisindekset) minus ét procentpoint.

Med til billedet hører, at der i dag er grænser for, hvor hurtigt og hvor frit Post Danmark kan effektivisere. Dette skyldes ikke mindst den regulatoriske ramme, selskabet i dag er underlagt. Således er selskabets distributionsnet bestemt af befordringspligten, ligesom selskabet ikke frit kan sætte priserne som følge af enhedstakster og prisloftsmodellen.

Derudover har Post Danmark gennem en årrække været pålagt at effektivisere virksomheden mere end den generelle effektivitetsudvikling i samfundet. Situationen er derfor den, at selskabet er blevet effektiviseret på en lang række områder, således at det formodentlig er vanskeligt at foretage yderligere større effektiviseringer. Der er m.a.o. risiko for, at selskabets indtjening kommer under pres som følge af både effektiviseringskravet i den nuværende prisloftsmodel og faldende brevmængder. Med faldende brevmængder må der forventes at opstå ledig kapacitet f.eks. i sorteringsleddet.

Det vurderes, at der grundlæggende fortsat vil være behov for en vis offentlig regulering af de årlige takststigninger på breve. De betydelige udfordringer, som Post Danmark står overfor, indebærer imidlertid, at det bør overvejes, om den nuværende prisloftsmodel kan justeres med henblik på at give selskabet større fleksibilitet i de kommende år.

Ved en ændring af prisloftsmodellen kan følgende lempelser, eventuelt en kombination af disse, overvejes:

1. Afskaffelse af det årlige produktivitetskrav på et procentpoint.
2. Ændring af reguleringsindekset sådan, at reguleringen sker på grundlag af udviklingen i tjenestepriksindekset.
3. Ændring af reguleringen, så prisindekset for Post Danmarks tjenester sker på baggrund af nettopriser, dvs. bruttopriser minus rabatter.

Det årlige produktivitetskrav på et procentpoint betyder, at Post Danmark forventes at effektivisere mere end gennemsnittet af andre virksomheder. Da selskabet imidlertid på en række områder, f.eks. i omdelingen, har vanskeligt ved at effektivisere, kan det synes uhensigtsmæssigt at opretholde kravet på et procentpoint. Også uden effektiviseringskravet vil selskabet således skulle effektivisere, da selskabets lønomkostninger forventes at stige mere end forbrugerprisindekset, jf. nedenfor.

En prisloftsmodel uden produktivitetskravet vil alt andet lige kunne forbedre Post Danmarks resultat før afskrivninger.

Endvidere kan det overvejes, om det fortsat er hensigtsmæssigt at anvende forbrugerprisindekset som benchmark for Post Danmarks effektiviseringsbestrebelse i de kommende år, herunder bl.a. fordi virksomhedens produktion er meget arbejdskraftsintensiv og dermed løntung sammenlignet med andre virksomheder. Dertil kommer bl.a., at afgiftsændringer påvirker forbrugerprisindekset, hvorfor det er mindre velegnet som benchmark for effektiviteten. Det kan derfor overvejes at ændre prisloftsmodellen, således at forbrugerprisindekset udskiftes med et andet indeks, f.eks. det såkaldte tjenestepriksindeks, der i højere grad må antages at tage højde for effektivitetsudviklingen i virksomheder, der er sammenlignelige med selskabet. En sådan ændring af prisindekset vil yderligere kunne muliggøre højere prisstigninger og dermed forbedre selskabets indtjening.

Reguleringen af Post Danmarks takster foregår i dag med udgangspunkt i de samlede listepriser (bruttopriser), således at forskellige rabatordninger ikke indgår. Dette indebærer, at eventuelle rabatordninger i de enkelte år isoleret set medfører, at den samlede indtjening ved takststigninger bliver mindre for selskabet. I et marked præget af konkurrence med øvrige medier,